

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 580/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Никше Црногорца, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К број 691/20 од 14.12.2020. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 број 48/21 од 19.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К број 691/20 од 14.12.2020. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 број 48/21 од 19.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К број 691/20 од 14.12.2020. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 25.09.2020. године па надаље.

Истом пресудом, обавезан је окривљени АА да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да суду надокнади преостали трошак кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 број 48/21 од 19.02.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адвоката Никше Црногорца, па је пресуда пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К број 691/20 од 14.12.2020. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никша Црногорац, због битних повреда

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, а да извршење правноснажне пресуде у односу на окривљеног АА обустави.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцена навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да је у току кривичног поступка саслушано у својству сведока више лица, између осталих оштећена ББ, супруга, радник Центра за социјални рад у ... ВВ, вештак хирург др ГГ и да су као докази употребљени службени списи – писмена Центра за социјални рад у ..., као и полицијске станице у Коцељеви који, по ставу одбране, није требало да буду изведени као докази и на њима се не може заснивати пресуда.

Из образложења пресуде Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К број 691/20 од 14.12.2020. године произилази да је као доказ, између осталог, прочитана процена ризика и наређење ПС Коцељева од 24.09.2020. године и службена белешка ДД 456687/20 од 24.09.2020. године из којих је суд утврдио да је поводом критичног догађаја окривљеном изречена хитна мера по Закону о спречавању насиља у породици и да је алкотестиран, као и да је прочитан извештај Центра за социјални рад Коцељева број 02-560-404 од 01.10.2020. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП прописано је да је „исправа“ сваки предмет или рачунски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице које се утврђују у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Чланом 7. став 1. Закона о спречавању насиља у породици, прописано је да су за спречавање насиља у породици и пружање заштите и подршке жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом надлежни полиција, јавна тужилаштва, судови опште надлежности и прекршајни судови, као надлежни државни органи и центри за социјални рад, као установе.

По налажењу Врховног касационог суда, извештај Центра за социјални рад Коцељева број 02-560-404 од 01.10.2020. године сачињен је од стране овлашћене институције коју оснива Република Србија – Центра за социјални рад Коцељева, у складу са одредбама Породичног закона и Правилника о организацији и нормативима и стандардима рада Центра за социјални рад, који сам по себи, нити по начину прибављања није у супротности са Закоником о кривичном поступку. Наведени

извештај сачињен је од стране стручног лица и у свему према правилима струке и представља исправу издату од стране надлежног државног органа у законом прописаној процедури, која је у смислу члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП подобна да се користи у кривичном поступку, због чега не представља незаконит доказ у смислу навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се као незаконити докази означавају и наредба и службена белешка Полицијске станице у Коцељеви, јер из наведених исправа искључиво произилази да се критични догађај десио и да је пријављен, као и да је окривљени АА алкотестиран и не садрже чињенице о околностима кривичног дела, нити околности које су везане за учешће учесника у догађају, сачињени су од стране надлежног органа и у складу са законом, због чега сами по себи, нити по начину прибављања нису у супротности са ЗКП, па не представљају незаконите доказе у смислу навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је нашао да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости којима се као незаконит доказ означава саслушање оштећене ББ која је у смислу члана 94. ЗКП ускратила сведочење, а чији исказ дат пред јавним тужиоцем је издвојен, вештака хирурга доктора ГГ, саслушање радника Центра за социјални рад у ... ВВ, с` обзиром да у захтеву нису наведени разлози због којих се овако изведени докази имају сматрати незаконитим.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић